
2 SKYRIUS

KREIPIMASIS Į SKAITYTOJĄ

Paskutiniais praėjusio šimtmečio metais (o ir iki šių dienų) užgriūva didžiulis skirtingos informacijos kiekis – nuo mokslinės iki ezoterinės. „Didieji mokslo protai“, „magai“, „žyniai“, „ekstrasensai“ pažeria informacijos ir tikina, jog tik tai jų žinios ir yra paskutinės instancijos tiesa.

Kaip susigaudyti, kur slypi tiesa, o kur – melas?

Teks apsišarvuoti kantrybe ir ištyrinėti didelį kiekį informacijos, visas gautas žinias suskirstyti į:

naudingas – teikiančias galimybę vystytis ir tobulėti, ir

melagingas – ardančias įgimtą pasaulėžiūrą, ugdančias gobšumą ir panieką žmonėms.

Kiekvieno žmogaus gebėjimas matyti gėrį ir blogį vadinamas SKYRIMU.

Skyrimas – tai gebėjimas atskirti TIESĄ ir MELĄ, GĖRĮ ir BLOGĮ. Gebėjimas atskirti informaciją, teikiančią galimybę vystytis, nuo informacijos, griauančios asmenybę. Šį gebėjimą privalu vystyti nuo vystyklų.

MELAS ir NETIESA – skirtingos sąvokos, kaip ir žodžiai skirtingi. Aprašymą pateiksime žemiau.

Liaudies išmintis sako: „Statinę medaus galima sugadinti šaukštu deguto.“

Vaikystėje aš prastai supratau šią patarlę, būtų buvę labai įdomu paimti ir sugadinti medų degutu. Bet tam būtų reikėję rasti statinę medaus, o kur ją paimsi? Aš nuo vaikystės maniau, kad bet kurį eksperimentą dera iš tikrųjų atlikti!

Vasarą ilsėdamasis pas pažįstamus kaime prie Maskvos, pas kaimyną bitininką rūsyje radau statinaitę medaus, ėmiau ir įdėjau į ją šaukštą deguto – kitas kaimynas juo įtrindavo batus. Aš pats tuo metu negalėjau pakesti medaus. Po kelių dienų degutą nugraibiau, o medaus daviau paragauti seserims ir močiutei – atlikau eksperimentus, kaip sakydavo kinematografijos klasikai, „su mažiau sveikais mūsų visuomenės nariais“. **Medus pasirodė geras.**

Ilgai vaikštinėjau mąstydamas: kodėl egzistuoja tokia patarlė ir ką ji reiškia?

Liaudis pateikia atsakymą metafora, o ją įprasminti tenka patiems. Pagalvokime! Jei įsivaizduosime šios metaforos reikšmę procentiniu santykiu, išeis, galima sakyti, devyniasdešimt procentų tiesos ir dešimt procentų melo. Vadinas, melas sunaikina tiesą? Rezultatas – graži, bet nuo tiesos toli nutolusi teorija.

Pažvelkime į savo asmeninę patirtį. Visi mokykloje mokėmės geometrijos ir teoremų.

Teorema – matematinis teiginys, kurio teisingumas ar realumas įrodomas pasitelkus AKSIOMAS ar kitas teoremas (mokinio žinynas).

Aksioma – pirminis neįrodytinis teiginys.

Išeina, kad, parinę norimą aksiomą, mes kuriame gražią ir logišką teoremą ir mokome šios teoremos daugybę žmonių, sutelkdami dėmesį į TEOREMĄ, nekreipdami dėmesio į aksiomą.

O jeigu aksioma jau iš pat pradžių buvo klaidinga?

Tada ir išvada peršasi paprasta – visa teorema klaidinga.

Žmonės, susipažinę su tokios rūšies teorijomis, dalijasi į jų šalininkus ir priešininkus.

Kyla didelių ginčų, ir dažnai prieinama iki karo.

Įdomu, kam viso to reikia?

Užduokime sau klausimą: „Ko mums reikia – vienybės ar nuomonių „konsensuso“, tai yra kažkokios vidutinės nuomonės, atsižvelgiančios į visų priešininkų pageidavimus?“

Gamtoje yra tikrai viena nuomonė – **natūrali, sukurta gamtos.**

Ji egzistuoja milijardus metų. Gamtai nesvarbios mūsų ambicijos skirtingose teorijose.

Bet peršasi kitas klausimas: „KAM REIKALINGAS PANASŠUS nuomonių SKIRSTYMASIS?“

Ar galima rasti atsakymą į jį?

Atsakyti, pirmiausia sau pačiam, panorėjus galima. Liaudyje gimė išmintingas posakis: „Jei negalima, bet labai norisi, tai galima.“ Bbelieka išsiaiškinti, kam galima, nes norisi, o kam negalima. Išsiaiškinkime sąvokas. Pabandykime susigaudyti, kuo skiriasi LIAUDIS nuo visų kitų.

LIAUDIS – mąstanti žmonių bendruomenė, ATSAKINGA už BET KURIUOS savo veiksmus, ATSKIRIANTI gėrį ir blogį.

MINIA – „sambūris žmonių, gyvenančių pagal mitus ir mąstančių remiantis autoritetais“, neatsakinga už savo veiksmus, BEVALĖ ir inertiška bendruomenė.

Šių dienų kalba tokie žmonės apibūdinami epitetu „BIO-ROBOTAS“.

DIEVAS mus myli IŠ TIESŲ – visiems suteikia asmeninio PASIRINKIMO teisę.

MES – ir tikrai MES – renkamės savo žygius, taigi patys ir rinkitės, kuo būti – LIAUDIMI ar minia.

Jei pasirinkote būti tarp liaudies, galime toliau aprašinėti procesus, vykstančius gamtoje, juos atskirdami.

Yra **SUNKIAI** suprantamos informacijos.

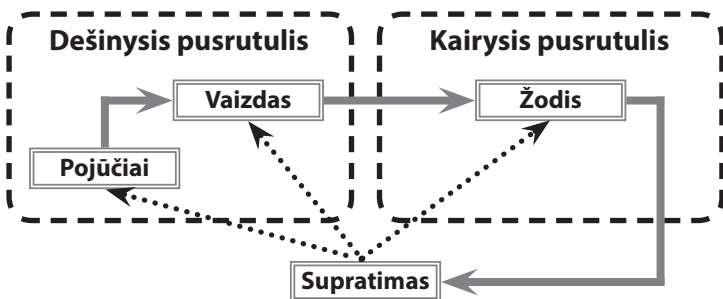
Norint tokią informaciją įvaldyti, reikia **PADIRBĖTI.**

Yra ir **PAPRASTA** informacija, leidžianti mums **AUGTI.**

Pagrindinis šio teiginio uždavinys – leisti PAPERASTAI SU-PRASTI iš pirmo žvilgsnio sudėtingus procesus.

Perduodami informaciją mūsų protėviai naudojami puikia taisykle, kurią visiems patartina įsiminti ir kasdien naudoti. Tai – supratimas apie SUPRATIMĄ.

Pažiūrėkime, kaip formuojasi žmogaus supratimas:

Žmogus, pirmąsyk išvydęs daiktą, pradeda tyrinėti jį pagal skonį, spalvą, formą, dydį, t. y. gauna išsamų šio daikto POJŪTĮ.

Galvus pojūtį, dešiniajame galvos smegenų pusrutulyje iškyla daikto **VAIZDAS**.

Vėliau žmogus pavadina daiktą kažkokiu žodžiu, užkoduoja vaizdą raidėmis, suteikdamas tikrai šiam vaizdui būdingą atitinkamą raidinį kodą.

Kairiajame smegenų pusrutulyje formuojasi šio vaizdo prasmės loginis **SUPRATIMAS**.

Dabar mes turime SUPRATIMĄ apie daiktą ir galime šį supratimą apibūdinti žodžiu, kurį kiekvienam sukelia šis vaizdas, o vaizdas sužadina daikto sukeliamus pojūčius. Suformavę tokią grandinę gauname VIENTISĄ PASAULIO suvokimą.

Jei įsisavinimo procese nesama pojūčio ar vaizdo, paties supratimo apie procesą NĖRA.

Didžiojo rusų kalbos žinovo V. Dalio „Aiškinamajame žodyne“ pateikiama frazė: „**Nėra daikto be vaizdo.**“

Pabandykite savarankiškai apdoroti keletą žinomų žodžių – iš pradžių paprastų, po to „sudėtingų“. Ar iškilo jums „sudėtingo“ žodžio pojūtis? O vaizdas? Štai dabar ir kyla teišėtas klausimas: ar mes suprantame, apie ką kalbame, ar ne?

Knygą rašyti sunku todėl, kad privalu aiškiai perteikti sąvokas šiuolaikiniu ŽARGONU, vadinamu rusų kalba. Apie šiuolaikinę rusų kalbą pakalbėsime viename iš knygos skyrių, o dabar įsigilinkime į vieną iš pasaulėžiūros dėsnių.

Pasaulėžiūrą galima padalinti į du pagrindinius tipus: MOZAIKĄ ir KALEIDOSKOPĄ.

Pagalvokite, kas yra bendra tarp kaleidoskopo ir mozaikos. Galima pasiūlyti daug variantų, bet pats tiksliausias pagal įvaizdį bus paprastas.

Mozaika ir kaleidoskopas susideda iš spalvotų stikliukų – pasaulio suvokimo **faktų**, ir tai juos sieja.

O štai skirtumas – milžiniškas, susimąstykite!

KALEIDOSKOPE, pašalinus ar pridėjus bent vieną faktą – stikliuką, **vaizdas visiškai pasikeičia**, nors ir lieka gražus. Naujas vaizdas gali tapti daug patrauklesnis su sąlyga, kad į ankstesnę paveikslėlį žiūrėjote gana ilgai. Šiuo atveju pasaulis iškyla kaip atsitiktinių įvykių ir istorinių faktų, nesusijusių tarpusavyje, rinkinys. Statistiškai apdoroti informaciją, esant tokiam mąstymui, neįmanoma. Panašios pasaulėjautos žmogui užtenka pateikti naujų faktų, ir jo pasaulėžiūra iškart pasikeis į visiškai priešingą. Ir tai gali įvykti dažnai.

Visą gyvenimą buvo bedievis, o tapo „aršiu“ krikščioniu, buvo pravoslavas, o tapo krišnaitu – galima ir toliau tęsti.

Šiuolaikinis mokslo „elitas“ ir miesčionys, pasižymintys atitinkamu standartiniu kaleidoskopiniu mąstymu, atpažįsta vienminčius pagal šio standartinio kaleidoskopo arba jo dalies aprašymą. Tam padeda atpažinimo signalas „SAVAS – SVETIMAS“. Kaleidoskopams sutapus, pašnekovas nustatomas kaip savas. Savi priimami ir palaikomi, svetimi – at-

metami ir persekiojami. Bet kuri pasaulėjauta, netelpanti į standartinę kaleidoskopą, akimirksniu sukelia agresyvią reakciją. Tokie žmonės pašamonėje turi psichologinę blokuotę, draudžiančią priimti informaciją, galinčią sukurti individui kur kas pažangesnį mąstymą – MOZAIKINIŲ.

Laikantis **MOZAIKINĖS** pasaulėžiūros, bendras Visatos vaizdas tampa aiškus, o nauji faktai tikrai papildo ir patobulina susiklosčiusią mozaiką.

MOZAIKA YRA STABILI. Žmogus su mozaikine pasaulėžiūra priima ir įprasmina bet kurią gaunamą informaciją bei randa jai atitinkamą vietą mozaikoje, ĮTERPDAMAS informaciją į savą pasaulio supratimą. Pasaulis tampa vieningas ir nedalomas, viskas jame būna tarpusavyje susiję, nulemta priežasties ir pasekmės ryšio ir pasiduoda sąmonės statistiniam apdorojimui.

Įsivaizduokite, kad kiekvienas mozaikos akmenėlis gali suktis apie savo ašį. Tada pabandžius pasukti bet kurią akmenuką, slėgį jaus visos mozaikos struktūros. Galima padaryti išvadą apie tai, kad bet kuriuo atveju MES esame atsakingi už savo veiksmus, norime to ar ne. Tas pats faktas rodo, kad MES galime paveikti bet kuriuos įvykius tiesiogiai.

Panašią išvadą patvirtina pats gyvenimas.

Vienintelis gamtos dėsnis įstatymų kodeksuose: „Įstatymų nežinojimas neatleidžia nuo atsakomybės.“

Pasaulėžiūros **PATIKIMUMAS** patikrinamas paprastai: jei gamtoje aprašomi procesai egzistuoja, jie yra teisingi.

Gamtoje vykstančius procesus galima drąsiai pavadinti NATŪRALIAIS.

Gamta – Visata egzistuoja milijardus metų ir nepriklauso nuo mūsų požiūrio į procesus, vykstančius joje. Tai gamta įrašė mus į savo procesus, o ne mes įtraukėme ją. Žmogus, gebantis atskirti, bendradarbiaus su gamta, galbūt net kaip lygus su lygiu, o kvailas – jai komandos, ir gamta jį sunaikins.

Šiuolaikinį žmogų galima įsivaizduoti stovintį veidu į kambario kampą. Jis mato tikrai dalį apmušalų piešinio, esančio priešais akis, ir atsisako apžiūrėti visą kambarį.

Gal jis vykdo kieno nors svetimą valią? Gal jį paprasčiausiai nubaudė už eibes ir jis stovi KAMPE? Prisiminkite vaikystę.

Tačiau pasaulis kur kas įdomesnis ir daugiabriauniškesnis negu kambario kampas! Nusisukite nuo kampo, leiskite sau žvelgti į pasaulį – jis gražus ir įvairus.

Kažkada žmogus turėjo pakankamai gamtos procesų žinių, bet dėl tam tikrų priežasčių visuomenė degradavo, o šios žinios ėmė skaidytis ir pasimesti. Įvairios grupės žmonių išsaugojo fragmentines žinias ir tuo didžiavosi, o tai pastūmėjo juos link žinių kaleidoskopo ir skirtingų PASAULIO egzistavimo teorijų.

Žinių įsisavinimo patirtis patvirtina: jos slypi paviršiuje, jas lengva pamatyti, reikia tikrai trokšti pažinti, tobulėti ir siekti judėti pirmyn. Panašu į pelkę: „Stovėsi vietoje – įsiurbs!“

Praėjo daug metų, kol supratau biblinį posakį: „**Turintis ausis – tegirdi.**“ Galima būtų dar pridurti: „**Turintis akis – temato.**“

Tiesa, teko įsisąmoninti dar ir metaforą iš Biblijos: „**Nemėtykite perlų kiaulėms.**“

Jeigu priimsime sąlygą, kad Dievas yra meilė, o Kristus – Dievo Sūnus, tuomet jis mus išties myli, o čia staiga – kiaulė! **Pagalvokite!**

Kiaulė rausia žemę, norėdama rasti ėdalo, bet užsimerkia, kad žemių neprikristų į akis. Mes prilygstame kiaulei ieškodami maisto protui – ŽINIŲ. Pradedame KAPSTYTIS literatūroje ieškodami patikimos informacijos, o ši guli atvirai, paviršiuje, kaip PERLAS metaforoje, ir raustis – visai kvailas užsiėmimas, reikia IŠVYSTI. Tiesiog atmerkti akis.

Kad gerai matytume ir girdėtume, privalome įsisavinti **SKIRTUMO MATYMO** principą.

KORANE yra SURA: „Ir štai MES dovanojome MUSAI RAŠ-TĄ ir **SKIRTUMĄ** – galbūt jūs eisite TIESIU keliu!“

Evangelijoje pagal Luką rašoma apie **skirtumą**, tikrai iš dviejų žodžių sudėtas vienas: **išmanymas – mokėjimas atskirti**: „Vargas jums, įstatymo besilaikytojams, kad **paė-mėte išmanymo raktą: patys neįėjote ir įeinantiems su-kliudėte.**“

Tyčia neduodame nuodugnių naudotų knygų nuorodų, geriau, kad kiekvienas susidomėjęs žmogus PATS dėmesin-gai perskaitytų ir išmaktų MATYTI.

Tolygus mąstymas su įžvelgiamais skirtumais – svarbiausia NATŪRALIŲ žinių gavimo patirtis.

Naujajame Testamente esama labai pamokančio Kristaus posakio: „**Taigi, stebėkite, kaip jūs klausotės; nes kas turi, tam bus duota, o kas neturi, iš to bus atimta ir tai, ką jis galvoja turėti.**“

Man visada sakė, kad šis posakis liečia pinigus, girdi, pi-nigai daro pinigus. Bet jei atsižvelgtume į tai, kad Šventasis Raštas buvo specialiai iškraipomas, norint nuslėpti žinias, galima rasti ir praleistą žodį šiame posakyje. Kristus nešė ži-nias paprastiems žmonėms, vadinasi, jis galėjo kalbėti apie svarbų dalyką informacijai suprasti – apie mokėjimą ATSKIR-TI. Įrašykime šį žodį į posakį ir pažiūrėkime, ar turime pras-mingai užbaigtą frazę?

„Taigi, stebėkite, kaip jūs klausotės, nes kas sugeba įžvelgti skirtumą, tam bus duota, o kas skirtumo neįžvel-gia, iš to bus atimta ir tai, ką jis galvoja turėti.“

Taigi žvelkime į informaciją įžiūrėdami skirtumus ir nu-stokime kreipti dėmesį į žodžius, kurių prasmė iškreipta, nes įvairių ezoterinių ir mokslo kryptų ginčai lemia diskusiją dėl žodžių, aprašančių panašias kryptis.

Tai primena alegoriją apie akluosius, nusprendusius išsi-
aiškinti, kas yra dramblys.

**Vienas pačiupinėjo ausį ir pareiškė, kad dramblys –
paplotėlis. Kitas palietė koją ir pasakė, kad dramblys –
kolona. Trečias pajudino uodegą ir išsakė nuomonę, kad
dramblys – virvė. Šio „mokslinio ginčo“ metu aklieji vos
neužmušė vienas kito dėl tiesos.**

Kur kas protingiau atrodo DRAMBLIŲ mokslinis ginčas
dėl to, kas yra žmogus.

**Drambliai taip pat tyrinėdami lietė žmogų... koja. Visi
drambliai sutiko su nuomone dramblio, kuris pirmas
palietė žmogų koja.**

Žmogų jie apibūdino kaip PAPLOTĖLĮ.

Šiuo atveju gamta pasirodė esanti išmintingesnė.

Šventajame Rašte ir šia tema yra metafora:

„Jei aklas veda aklą, abu įkris į duobę.“

Al Mansuras emiro išminčiams sakė: **„Jūsų išmintis
tame, kad spręstumėte apie galimus įvykius, kurių es-
mės jūs nesuprantate!“**

Rusų patarlė skelbia: **„KIEKVIENAS SPRENDŽIA PAGAL
SAVE!“**

(Posakis „PAGAL SAVE“ rusų kalba skamba kaip „PO
SEBE“ – vert. past.) Išvertus iš senovės slavų kalbos, žodis
„SEBE“ susideda iš skiemenų SE – VIDUJE; BE – YRA. **Taigi,
kiekvienas sprendžia pagal tai, kas YRA JO VIDUJE!**

Be negatyvių procesų, kiekvieno iš mūsų viduje slypi
PROTĖVIŲ PATIRTIS.

Gal derėtų **LABIAU** pasinaudoti šia patirtimi?

Daugiausia žmonių savo gyvenimo kelią kažkodėl grin-
džia numatydami pačius **negatyviausius įvykius** ir reaguoa-
dami pagal savo lūkesčius.

Žmonės patys mintyse programuoja negatyvius įvykius,
tačiau užverčia juos ant savo artimųjų arba Dievo pečių.

Gyvenimas, paremtas agresija, agresiją ir atneša.

„Kaip šauksi, taip ir atsilieps“, – sako patarlė.

Kaip psichoterapeutas pateiksiu anekdotinį pavyzdį.

„Vyras anksti rytą sėda į transportą važiuoti į darbą ir galvoja: žmona kvailė, vaikai dvejetukininkai, viršininkas skiria kvailas, bjaurias užduotis. Angelas sargas, sėdintis ant jo dešinio peties, pagalvojo: visą laiką jis užsako tą patį, kad nors kartą ką nors nauja užsakytų!“

Kurti savo gyvenimą dera remiantis MEILE ir teigiamu požiūriu į supantį pasaulį.

„Šiaip bet kuris medis teikia gėrį ir jo vaisiai geri, o blogo medžio ir vaisiai blogi.“

Ši tiesa paprasta, kaip ir pati gamta, tiktai žvelgti į procesą dera vieningai, tada ir žudyti nieko nereikės, ir ginčytis nebus dėl ko.

Bet kuriame darbe būtina iš pradžių iškelti TIKSLĄ, ko būtent konkretaus ir vienareikšmio visiems dalyviams mes norime. Iškelus tikslą, galima ieškoti bet kokių kelių jam įgyvendinti. Tų kelių gali būti daugybė ir kiekvienas atves prie tikslo. **Protingas žmogus** išanalizuos visus **galimus** kelius ir pasirinks **su mažiausiu skaičiumi klaidų bei trumpesnį**.

Protingas žmogus ieško naujų žinių, o IŠMINTINGAS mokosi pritaikyti gautas žinias.

Norint patikrinti gebėjimą iškelti sau TIKSLĄ, galima atlikti su draugais paprasčiausią bandymą.

Pasiūlykite grupei sukurti vaikų vasaros stovyklą, tegul kol kas jos projektą.

Dažnai jį apsvarstant galima išgirsti daugybę skirtingų nuomonių ir pasiūlymų, nelabai derančių vienas su kitu. Gerai, jeigu, pasibaigus aptarimui, šalys išsakys bendrą nuomonę, tačiau to gali ir nebūti.

Kiekvienas gins savo nuomonę remdamasis asmenine patirtimi.

Anksčiau mes kalbėjome, kad iš pradžių, remiantis gauta užduotimi, suformuluojamas TIKSLAS, o vėliau, kai tas tikslas aiškus, formuluojami jo pasiekimo keliai, atsižvelgiant į esamo laikotarpio procesus. Realizavimo kelių gali būti daug, pageidautina išsirinkti patį trumpiausią, su minimalia klaidų tikimybe.

Tokios taisyklės reikėtų laikytis sprendžiant bet kuriuos uždavinius – ir vidinius, ir socialinius.

Kas gi nutinka „svyruojantiems“ žmonėms?

Informacija renkama iš įvairių šaltinių, besiskiriančių supratimo lygiu, viskas suplakama ir pateikiama kaip slaptos žinios.

Bet kurią informaciją privalu SUPRASTI.

Nėra blogos informacijos, yra tik blogai suvokiama.

Skaitykite, įsisąmoninkite, lyginkite su gamtos procesais, o po to gautą informaciją galėsite priimti arba atmesti.

Aš darau dar paprasčiau: jeigu kokia nors informacija, **mano nuomone**, yra melaginga, aš ją atidedu į šalį, galbūt po kurio laiko ji pasirodys reikalinga ir pagrįsta.

Aš tiesiog perėjau į kitą asmeninio vystymosi lygį ir tik dabar supratau, kas slypėjo toje informacijoje.

Labai svarbaus lygmens informacijai įsisąmoninti gali prireikti laiko, galbūt net kelerių metų.

Atkurti praleistas žinias gana sunku, o dažnai ir visiškai neįmanoma. Liaudis sako: „Skubėk lėtai!“

Ką nors išmesti visada suspėsite. Geriau prisiminkite asmeninę gyvenimo patirtį, kai slėpdavote senus daiktus sandėliuke. Jie ten ilgai išgulėdavo, jūs juos net pamiršdavote, bet užtekėdavo tiktai išmesti – ir po kurio laiko tų daiktų prireikdavo.

Per panašius įvykius gamta – Dievas moko mus pagalvoti prieš ką nors išmetant ar užmirštant.

Mes įsisąmoniname gautą informaciją remdamiesi jos supratimo lygiu duotuoju momentu. Galbūt po mėnesio supratimo LYGIS pasikeis, ir visa informacija susidėlios į mozaiką.

Tiktai lyginant galima išvysti tiesą, ir tai ji visą laiką bus kažkur greta.

Prašyčiau žvelgti į tai, kas parašyta, grynai iš pažintinės pusės.

Kai kurie galbūt ir išsižeis dėl tam tikrų minčių, bet tai viso labo mano mintys, o jūs galite turėti savų.

Daug kartų ant manęs išsižeisdavo kokio nors mokymo fanatikai, o įsigilinę į siūlomą informaciją tapdavo sąjungininkais.

Gerbiu visus, kurie ėmėsi žadinti miegančius. Žadinti reikia įvairiais būdais, svarbiausia, kad miegantys nubustų. Bet piršti savo nuomonę laiku visiškai nereikalingu dalyku, tegu kiekvienas pats mąsto ir sprendžia.

„Fanatiškas tikėjimas – tai proto tingumas, nes tiesiog tikėti ku nors paprasčiau negu sužinoti, kaip ir kodėl viskas taip surėdyta.“

„Kas žengs šiuo keliu, neateis niekur, užtat gali žygiuoti juo amžinai.“

Natūralūs judėjimo principai, aprašyti šiame veikale, yra pateikti rimtame sąvokų lygmenyje, su galimybe patikrinti informaciją veiksmis.

Žmonės, iškreipiantys natūralaus judėjimo principus iš kvailumo ar puikybės, užsiima pirmiausia savo asmeninio vystymosi ir sveikatos griovimu.

Dar blogiau, jeigu panašūs „mokytojai“ perteikia kitiems aiškiai iškreiptą informaciją.

Siūlau mąstyti, lyginti, atrasti ir realizuoti, suprasti ir jausti atsakomybę.

GERO VĖJO!